

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

č. 136
Seslání Ducha
Svatého
2022

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Apoštolát Sedmi sester
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program farnosti v dalším školním roce

Moji milí,

měsíc červen je tradičně zasvěcený Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, tak jako květen je měsícem mariánským. V červnu slavíme slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a také slavnost Těla a Krve Páně – Boží Tělo. Obě tyto slavnosti jsou plné radosti a povzbuzení pro naši lásku ke Kristu, protože jen v lásce se můžeme spojit s Ježíšovým srdcem, které se nám dává v nejsvětější svátosti Eucharistie. O spojení těchto dvou svědčí četné tzv. eucharistické zázraky – Proměněná Hostie, dále proměněná v lidskou tkáň. Při zkoumání těchto zázraků bylo vždy zjištěno, že tkáň je lidská a pochází ze srdečního svalů...

Velkým šířitelem úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a také k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie byl kněz, svatý Jan Eudes. Narodil se ve francouzské Normandii ve vesnici Ri u Argentanu na prahu 17. století.

Právě u svatého Jana Eudese nalezneme citát, který nejlépe odpovídá na známou a častou otázku, která zcela jistě tváří v tvář současným událostem napadne i mnohé z nás: „*Můj Bože, proč se toto děje?*“

„Nejzřejmější známka Božího hněvu a nejstrašnější rána, kterou může Bůh dopustit na svět, se ukáže, když dovolí svému lidu, aby upadl do rukou duchovních, kteří jsou jimi více podle jména než skutků, kněží, kteří praktikují spíše krutost dravých vlků než dobročinnost a náklonnost oddaných pastýřů. Opouštějí věci Boží, aby se věnovali věcem světa a ve svém svatém povolání ke svátosti tráví čas profánními a světskými záležitostmi. Když Bůh takové věci dopustí, je to velmi pozitivní důkaz, že je na svůj lid hluboce rozhněván a že jej navštěvuje svým nejstrašnějším hněvem.“

Pouze opravdu zlí a zcela slepí narcisté mohou tvrdit, že „já si to nezasloužím!“ Každý z nás je do té či oné míry vinen. Připomeňme si způsoby, kterými se člověk může podílet na hříchu druhých:

1. Radou (poskytnout radu, svůj názor nebo pokyny)
2. Rozkazem (vyžadovat, rozkazovat, jako v armádě)
3. Souhlasem (udělit povolení, schválit, souhlasit)
4. Provokací (odvážit se)
5. Chválou nebo lichotkami (jásat, tleskat, chválit)
6. Skrytím (skrýt akci druhého, poskytnout krytí)
7. Účastí (účastnit se, být součástí)
8. Mlčením (hrát hloupého, mlčet)
9. Obranou nekalého (ospravedlňovat, argumentovat ve prospěch)

Účast na hříších jiné osoby znamená, že je člověk vinen hříchem stejně jako ten, kdo jej spáchal. Pokud například někoho nabádáme, aby šel na potrat, jsme vinni hříchem potratu.

Vždy si dejme pozor na člověka, který odmítá vyslovit tato tři malá slova: mea maxima culpa. Dejme si pozor na člověka, který prohlašuje, že Ježíš Kristus a jeho svatá katolická církev nejsou hodni jeho přítomnosti, čímž převrací slova „Domine non sum dignus“ na „Pane, nejsi hoden vstoupit pod mou střechu“ Jedná se o naprostou satanskou inverzi.

Zde je další citát od sv. Jana Eudese o účinku našich hříchů na Nejsvětější Srdce našeho Pána. Čtěme pozorně.

První příčinou těch nejbolestivějších ran v Nejsvětějším Srdci našeho Vykupitele jsou naše hříchy. V životě svaté Kateřiny Janovské čteme, že jednoho dne jí Bůh dovolil vidět hrůzu jednoho maličkého všedního hříchu. Ujišťuje nás, že ačkoli tato vize trvala jen chvíli, viděla přesto věc tak děsivou, že jí ztuhla krev v žilách a omdlela v agónii, která by ji zabila, kdyby ji Bůh nezachránil, aby mohla toto své vidění předat druhým. Proto prohlásila, že kdyby byla v samotných hlubinách moře planoucího ohně a bylo v její moci se osvobodit, pod podmínkou, že ještě jednou uvidí takovou podívanou, rozhodla by se raději zůstat, než uniknout. Jestli pohled na nejmenší všední hřích přivedl tuto světici k takové mdlobě, co si pak musíme myslet o stavu, do kterého byl uveden náš Spasitel, když viděl všechny hříchy vesmíru? Měl je neustále před očima a jeho vidění bylo nekonečně mocnější než vidění svaté Kateřiny, mohl spatřit nekonečně větší hrůzu.

Viděl nezměrnou urážku a potupu, kterou to působilo jeho Otci. Viděl zatracení bezpočtu duší vyplývající z těchto hříchů. Jelikož měl nekonečnou lásku ke svému Otci a ke svým stvořením, pohled na všechny ty hříchy roztrhal jeho Srdce nesčetnými ranami. Kdybychom byli schopni spočítat všechny hříchy lidí, kterých je mnohem více než kapek vody v moři, byli bychom schopni spočítat rány milujícího Srdce Ježíšova.

Druhou příčinou jeho ran je nekonečná láska jeho Nejsvětějšího Srdce ke všem jeho dětem a jeho neustálé vidění všech strastí a utrpení, která je mají potkat, zvláště všech muk, která mají trpět jeho svatí mučedníci. Když matka pozoruje utrpení svého milovaného dítěte, cítí bolest silněji než dítě. Láska našeho Spasitele k nám je tak obrovská, že kdyby láska všech rodičů byla soustředěna v jediném srdci, nepředstavovala by ani jiskru lásky, která k nám hoří v jeho Srdci. Naše bolesti a smutky, které má stále před očima a vidí je nejjasněji a

nejzřetelněji, jsou tolika ranami krvácejícími v jeho otcovském Srdci. Tyto rány byly tak bolestivé a hluboké, že by způsobily jeho smrt tisíckrát, dokonce i bezprostředně po jeho narození, kdyby se zázračně neubráníl, protože během celého svého pozemského života bylo jeho Svaté Srdce neustále probodáno mnoha smrtelnými ranami lásky.

Proto máme nejvyšší povinnost ctít milostivé Srdce, které pro nás utrpělo tolik ran lásky. S jakou náklonností bychom měli přijímat a snášet všechna svá trápení z lásky k Ježíši, našemu Spasiteli, protože On je jako první nesl z lásky k nám! Neměly by pro nás být tak sladké, když už prošly jeho nejjemnějším a nejmilejším Srdcem? Jakou hrůzu bychom měli mít z našich hříchů, které způsobily tolik ran, a tak intenzivní zármutek božskému Srdci našeho Vykupitele!

Poučme se z předchozího příkladu, že to není chyba našeho Vykupitele, když jsme ztraceni. Existují srdce tak tvrdá, že i kdyby Ježíš sám sestoupil z nebe, aby jim kázal, a oni ho viděli pokrytého Ranami a ponořeného v jeho Krvi, ještě by se neobrátily. Ó můj Bože, kéž nejsme jedněmi z nich, ale dej nám milost, abychom otevřeli své uši hlasu všech posvátných ran tvého těla a tvého srdce, která jsou tolika ústy, kterými nás neustále voláš: „Redite, praevaricatores, ad cor — Vraťte se, provinilci, k srdci“, což znamená — do mého Srdce, které je celé vaše, protože jsem vám ho celé dal. Vraťte se k tomu nejlaskavějšímu Srdci svého Otce, které je pro vás plné lásky a milosrdenství, které vás přijme domů a zahrne vás požehnáním.

Kéž by nás Ježíšovo probodené Srdce obměkčilo. Kéž bychom hledali především je a nacházeli v něm útěchu. Tušíme, že to není nějaká laciná útěcha, neboť víme, kolik a jak musel zaplatit sám Pán a že i po nás se chce, abychom se k jeho oběti připojili.

Žehná vám Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Noc kostelů v našem kostele

V pátek **10. června** od 18 hodin. Kostel je otevřený do 22 hodin k individuálním prohlídkám.

■ Výročí posvěcení kostela

Výročí posvěcení kostela oslavíme v pátek **17. června** při večerní mši svaté. Po mši svaté zveme na agapé do učebny. Uvítáme pomoc s organizací i příspěvkem na pohoštění.

■ Výročí kněžství P. Karla

V úterý **28. června** oslaví P. Karel 30. výročí kněžství. Společně oslavíme a poděkujeme Pánu při mši svaté v 18 hodin. Po mši svaté jsou všichni zváni na agapé do učebny.

■ Knihovna o prázdninách

Knihovna bude mít prázdniny od 3. července do konce srpna. Knihy je možné si na prázdniny zapůjčit každou červnovou neděli až do 26. června včetně. Po prázdninách se na vás těšíme již 2. září celé dopoledne v kavárně.

■ Rytmická schola ΚΑΛΟΚΑΖΗΤΙΑ

Rádi zpíváte nebo hrajete na hudební nástroj? Přijďte posílit naše řady. Doprovázíme nedělní dětskou mši sv. od 10.30 a zkusíme vždy hodinu přede mší, případně dle domluvy.

Pokud dáváte přednost kontemplativnějším písním, rádi Vás přivítáme každý třetí pátek na adoraci se zpěvy z Taizé. Zkouška je obvykle od 17.30.

Nechcete se vázat k dalším povinnostem? Nemusíte se bát, každý se zapojuje jen dle svých možností. V případě zájmu kontaktujte Ondřeje Hlaváče (723 584 027), nebo prostě přijďte.

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ KŘÍŽOVÁ CESTA S DĚTI V KOSTELE

V úterý 5. dubna 2022 odpoledne se v našem kostele sešly děti, aby se pomodlily křížovou cestu pod vedením otce Vladimíra.

Školní děti a maminky se střídaly ve čtení krátkých zamyšlení u jednotlivých zastavení. Předškolní děti pomáhaly symbolicky Pánu Ježíši poponášet kříž. Společný zpěv doprovázel hrou na kytaru pan Petr Kopecký.

Ty nejšikovnější děti si s sebou z domu přinesly nakreslené obrázky s tématy křížové cesty, které jsme si pak mohli vystavit v kostele.“

■ ■ NÁVŠTĚVA KOSTELA KRISTA SPASITELE NA BARRANDOVĚ

22. března navštívila početná skupina našich farníků kostel Krista Spasitele a komunitní centrum v Praze na Barrandově. Akce to byla velmi vydařená, a tak se nám sešly hned tři nadšené příspěvky. Přijměte pozvánku na virtuální prohlídku zprostředkovanou spokojenými účastnicemi.

Druhý jarní den – zalitý sluncem, nás skupina seniorů pozvala na návštěvu dalšího úžasného moderního kostela, a to kostela Krista Spasitele na Barrandově. Kostelem nás provázela pastorační referentka a katechetka Mgr. Radka Habánová. Jedná se o moderní kostel, postavený dle návrhů architektů Jakuba Žišky a Pavla Šmelhause, vysvěcený v listopadu 2020.

Jednoduchá bílá stavba ve tvaru kříže, působí křehkým dojmem. V presbytáři stojí válcovitá kapse. Nad křížením lodí je impozantní oválné střešní okno, které interiér nejen prosvětluje, ale vtahuje nás vzhůru k Bohu. Též nás zaujal vysoký skleněný kříž, který bude v budoucnu doplněn dřevěným korpusem.

Mramorový oltář, ambon a křtitelnice jsou návrhem prof. Stanislava Kolíbala, provedení jeho žákem Petrem Váňou. V kostele nacházíme mnoho symbolik:

Oltář postaven na 3 sloupech – symbol Nejsvětější Trojice

Ambon na 2 sloupech – symbol Starého a Nového zákona Bible

Křtitelnice na 1 sloupu – symbolické vyjádření citátu „jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, ...“

Při vstupu do kostela nás na pravé straně ohromí vitráž od Petra Váni (nyní zřejmě největší v ČR): Andělé krácejí spolu s příchozími směrem k oltáři, čím jsou k němu blíží, tím jsou světlejší až průsvitní. Jejich trup má tvar srdce.

Socha Panny Marie barrandovské sestupující ze schodů. Marie vychází ze svého domu poté, co jí bylo zvěstováno Ježíšovo početí, nese si své tajemství a přichází mezi nás. Autor Petr Váňa vytvořil tuto sochu pro barrandovský kostel několik let před položením základního kamene.

Je toho mnoho, co můžeme obdivovat: svatostánek, schránka na oleje, kropenky, nádobka s pískem na svíčky.

Mnohé bude postupně do kostela doplňováno: korpus Krista, zvony, varhany...

Podívali jsme se i do komunitního centra, které se nachází pod kostelem i do věže.

Tak kdo snad ještě v Barrandovském kostele nebyl, udělejte si nedělní vycházku se mší sv. Uvidíte, bude se vám tam líbit, tak jako nám.

Neděle: mše sv. 10.30 a 18.30 hod, prohlídka kostela a modlitba 14 až 16 hod.

Dopravní spojení: tram č. 12, 20, zastávka: Poliklinika Barrandov

Zdeňka Bajeroá

V úterý 22. března připravila pro nás seniory naše Lída prohlídku kostela Krista Spasitele na Barrandově. Věnovala se nám paní průvodkyně Radka Habánová a seznámila nás s nedávnou historií této velké stavby, která trvala jen 2 roky a 3 měsíce. Kostel byl vysvěcen 22.11.2020 o slavnosti Ježíše Krista Krále. Jeho půdorys má tvar kříže. V hlavní lodi je neobvykle a zajímavým způsobem umístěna kaple Nejsvětější Svátosti válcovitého tvaru. Zde se nachází svatostánek, jehož podstavcem je obdivuhodná mramorová drapérie. Architektura interiéru kostela má vždy duchovní myšlenku. Nad oltářem je ve stropě umístěno velké válcovité okno zvenku nad střechou zlaté barvy, které symbolizuje vhléd do nebe a Božího království. Autor návrhu se prý snad inspiroval známým skleněným stropem kostela v Neratově. Mramorový oltář stojí na třech sloupech a připomíná Nejsvětější trojici. Ambon s rozevřenou knihou a dvěma sloupy připomínají Nový a Starý zákon. Křtitelnice na jednom sloupu vyjadřuje existenci jen jednoho Boha. Na pravé boční stěně kostela je umístěna pojmem „nová“ Panna Marie barrandovská sestupující ze schodů. Stěna je prosvětlena vitráží s anděly. Kostel je plně funkční, jsou zde pravidelně slouženy mše sv., ale není ještě zcela dokončen. Velký skleněný kříž v hlavní lodi bude brzy osazen dřevěným korpusem Těla Kristova. V budoucnu se plánuje umístění křížové cesty, varhan a zvonů do věže.

Většina nás seniorů se projevila jako zvědavá a docela fyzicky zdatná. Zdolali jsme 147 schodů vedoucích do věže. Odměnou nám byl krásný rozhled do všech stran a také i do Prokopského údolí.

Počasí nám přálo, bylo krásně slunečno.

Paní Radka nás zavedla i do komunitního centra, které je plně funkční. Přesvědčili jsme se, že v tělocvičně se cvičilo a v učebnách vyučovalo. Jen pěkná kavárna byla dopoledne uzavřená. Proto někteří z nás navštívili cukrárnu na sídlišti, poseděli u kávy, zákusků a jiných dobrot a popovídali si. Shodli jsme se, že kostel je moderně krásný. Většinu vnitřního zařízení vytvořil akad. sochař Petr Váňa podle návrhu prof. Stanislava Kolíbal. Oba umělci patří k těm, kteří umí darovanou hřivnu násobně rozmnožit k Boží úctě a nám k potěše. Dík a obdiv patří také všem, kteří se na realizaci kostela jakkoliv podíleli.

Alena Šmídová

22. března navštívila početná skupina našich seniorů a dalších farníků kostel Krista Spasitele a komunitní centrum v Praze na Barrandově. Kostel spadá pod římskokatolickou farnost kostela sv. Filipa a Jakuba v Praze – Hlubočepích.

Před kostelem už na nás čekala milá průvodkyně paní Radka Habánová, která nás kostelem provedla. Nejdřív nás seznámila s historií snah o vybudování kostela na Barrandově (první záměry jsou již z r.1934), přes provizorní misijní středisko z r. 1994 až po stavbu současného kostela, k níž byl základní kámen vysvěcen pražským arcibiskupem Dominikem Dukou 1.11.2018. Celý objekt, tj. kostel, komunitní centrum a kavárna, byl dokončen v roce 2020 a vysvěcen byl v den slavnosti Ježíše Krista Krále 22. listopadu 2022.

Celý objekt je třípodlažní. Kostel a sakristie jsou ve zvýšeném přízemí, komunitní centrum pod nimi v polozapuštěném suterénu. Třetím podlažím je kůr se zkušebnou a sociálními zařízeními.

Kostel je jednoduší s půlkruhovou apsidou. Bílá hladká omítka symbolizuje čistotu. Na jihozápadní straně stavby je asymetricky umístěna hranolovitá věž, osazená na svém vrcholu velkým křížem z nerezové oceli. Na její východní a západní straně jsou hodiny a pod střechou věže je připraven prostor pro umístění zvonkohry. Na východní straně je kavárna o kapacitě 36 osob, která sousedí s dětským hřištěm. Na jižní straně stavby je vchod k věžnímu schodišti, propojujícímu všechna tři podlaží, kde je 147 schodů. Kapacita kostela je 358 osob.

Pár informací k interiéru kostela: jeho výrazným prvkem je kruhové stropní okno o průměru 8 m, lemované prstencem z leštěných nerezových plechů zlatého odstínu. Svým řešením symbolizuje trnovou korunu Krista na kříži. Toto okno je jedním z hlavních zdrojů denního světla i světla symbolického: průhled k obloze přitahuje pohled věřících k nebi. Dále je prostor kostela osvětlen tzv. pásovým oknem, které se nachází těsně pod a lemuje obvod celého kostela kromě věže. Strop tak působí jako by se vznášel nad prostorem kostela.

V presbytáři se nachází adorační kaple Nejsvětější svátosti, která má tvar válce o průměru 5 m a výšku téměř 8 m. Její tvar, tvořený subtilní stěnou s horizontálními otvory, které se šroubovicově vytrácejí směrem nahoru, symbolizuje cestu vzhůru k Bohu. Svatostánek je umístěn na mramorovém podstavci s vytesanou splývající drapérií, nad svatostánkem je věčné světlo. Skleněný kříž, stojící v levé části presbytáře, vyvažuje excentricky umístěnou kapli Nejsvětější svátosti. Kříž má výšku 5,75 m a hmotnost přes 1 t a v průběhu letošních Velikonoc má zde být umístěn korpus Krista Spasitele. Oltářní menzu s vloženým ostatkem sv. Ludmily podepírají tři sloupy, symbolizující Nejsvětější Trojici. Ambon tvoří rozevřená kniha ležící na dvou mramorových sloupech – symbol Starého a Nového zákona.

V příčné lodi je zabudovaná žulová kropenka. Křtitelnice na rozhraní s hlavní lodí je mramorová a má tvar hranolu s pozlacenou prohlubní na křestní vodu. Jeden sloup křtitelnice odkazuje na citát z Bible: „jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech...“

V hlavní lodi pravou stěnu zaujímá rozměrná vitráž Andělů. Ti symbolicky doprovázejí návštěvníka k oltáři. Jejich trup má tvar srdce a postupně, směrem k oltáři, se stávají průsvitnějšími. Na stěně vedle vitráže je socha Panny Marie Barrandovské z kararského mramoru. Marie vychází ze svého domu poté, co jí bylo zvěstováno Ježíšovo narození a sestupuje po schodech k věřícím. Střední prostor lodě zaujímají dva soubory dubových lavic.

V zadní stěně lodě jsou po obou stranách hlavního vchodu dveře do zповědných místností, zdobené vitrážemi. Podlahy v interiéru jsou z mrákotínské žuly a kararského mramoru.

Varhany, které budou na kůru kostela, vyrábí varhanářská dílna Kánský-Brachtl z Krnova. Stavba varhan byla zahájena v únoru 2019, termín dokončení je stanoven na září 2022.

Kromě kostela nám bylo umožněno nahlédnout i do komunitního centra, kde právě probíhalo několik akcí. Většina z nás si na závěr ještě vyšlapala i 147 schodů na věž kostela, vyhlídka na okolí stála za to. Zajímavé bylo i vidět seshora řešení stropního okna kostela.

Prohlídka byla velmi hezká. Pokud by se někdo chtěl zúčastnit mše svaté v tomto kostele, je to možné každou neděli v 10.30 a 18.30, dále každé úterý v 18.00. a každý čtvrtek v 8.30.

Marta Jelínková.

■ ■ NÁVŠTĚVA ŠTERNBERSKÉHO PALÁCE

Senioři z naší farnosti navštívili 26. dubna 2022 Šternberský palác v Praze, aby si prohlédli novou sbírkovou expozici Staří mistři II. Výstava je velmi rozsáhlá, a proto jsme její první část absolvovali již v minulém roce a nyní při druhé návštěvě jsme si prohlédli zbývající část ve druhém poschodí paláce. Prohlídka byla komentovaná a poté co jsme prošli Barokním sálem, kde se vystavují italské ikony 14. – 16. století, v dalších prostorách nizozemské a německé obrazy z 15. - 16. století, setrvali jsme s paní průvodkyní v sále, který má kulatý tvar a nazývá se Rotunda. Zde je instalován vzácný pašijový oltář zvaný Gottingenský od Hanse Raphona z roku 1499. Původně toto mohutné dílo tvořilo 41 obrazů, ale dochovalo se jich jen 13 a ty jsou zde vystaveny. Paní průvodkyně nám vysvětlila, že v 15. století bylo mnoho negramotných lidí, kteří si nemohli přečíst Bibli. Proto byly vytvořeny obrazy, které vyprávěly o životě Krista. Ústředním největším obrazem je Kristus nesoucí kříž, poblíž stojí Veronika s rouškou a nechybí zde také Šimon Cyrenejský. V rohu nahoře je vyobrazeno ukřižování. Menších 6 obrazů vlevo zachycuje děj ze závěru Kristova pozemského života a 6 obrazů vpravo vypráví o tom co se dělo po Ježíšově smrti a následné oslavě Vykupitele, seslání Ducha sv. a jiné události. Paní průvodkyně nás seznámila i se symboly, které malíři používali k vyjádření lidských vlastností i nálady děje. Slouží k tomu např. barvy oděvů (žlutě byl oděn Jidáš), zvířata (pes věrnost) apod. Prohlédli jsme si obrazy ve všech ostatních prostorách od různých autorů i různých námětů, krajinomalby, portréty, zátíší i čínské obrázky.

Výstava je obsahově velmi bohatá a vdčíme za ni sběratelům, mezi nimi i Františkovi Ferdinandovi d'Este. Svůj obdiv musíme vzdát i samotné budově Šternberského paláce, která podle znalců představuje skvost architektury vrcholného baroka, vzroslé schodiště, zdobené stěny, stropní štuky a fresky. Při úvaze o tom všem krásném se vnučuje myšlenka o přítomnosti darů Ducha sv., bez kterého by nic tak pěkného nevzniklo. Umělci měli jistě dobrý pocit z vydařeného díla, které nás laiky obohacuje, povznáší a dává radost do života.

Šternberský palác umožňuje také vstup zdarma v červnu o Pražské muzejní noci, dále 28. 10. 2022 a 17. 11. 2022.

Alena Šmídová

■ ■ NÁVŠTĚVA KOSTELA JANA NEPOMUCKÉHO NA HRADČANECH

Květnová vycházka skupiny seniorů byla do vojenského kostela svatého Jana Nepomuckého v blízkosti Pražského hradu. Vídala jsem tento kostel vždy zavřený. Možná proto, že zde v sobotu ani v neděli mše svaté nejsou. Jsou ale každé úterý od 12 hodin.

Naše skupinka asi 20 lidí se v úterý 24. května 2022 v půl jedenácté usadila do předních lavic a vyslechla si historii chrámu od vojenského kaplana Vladimíra Hudouska, kterého někteří naši farníci znají z minulosti. V červnu 2006 byl v našem kostele vysvěcen na jáhna kardinálem Miloslavem Vlkem.

Kostel byl postaven stavitelem Kiliánem Ignácem Dientzenhoferem v roce 1729 pro sestry Voršilký z vedlejšího kláštera. Postupně měnil majitele a během své existence sloužil mimo jiné i jako sklad soli. Snad i proto jsou v kopuli krásně zachovalé fresky s výjevy zázraků, které se děly na přímluvu právě svatého Jana Nepomuckého.

Vojenské posádce začal sloužit až v roce 1861. Ale v roce 1948, když byla zrušena vojenská duchovní služba, byl kostel komunisty uzavřen.

Až dne 1. května 2002 byl po 54 letech zpřístupněn jako ústřední místo modliteb za padlé a zemřelé vojáky.

Hlavní oltář s obrazem svatého Jana Nepomuckého pochází ze zbořeného kostela svatého Vojtěcha na Náměstí Republiky. Po jeho stranách jsou výklenky, kde jsou v mramoru vytesané modlitby, které se tu pravidelně vždy v úterý po mši svaté všichni společně modlí.

Byl to další krásný duchovní zážitek s milými lidmi v naší krásné Praze

JC

Jelikož jsou modlitby z kostela Jana Nepomuckého krásné, silné a velmi aktuální, přinášíme vám je i na stránkách zpravodaje.

Modlitba za padlé a zemřelé,

U Hospodina je milosrdenství, hojně je u něho vykoupení (žalm 130, 7)

Všemohoucí Bože ty jsi pánem nad životem a smrtí.

Stojíme zde proto před tebou a prosíme:

*Ujmi se všech, kteří zahynuli v bojích a válkách způsobených lidskou,
zlobou, pýchou a sobectvím.*

Přijmi do své náruče všechny,

kteří svůj život obětovali při obraně života a svobody druhých lidí.

Shlédni ve své lásce na ty, které o život připravila věrná služba, odvaha a statečnost.

Smiluj se nad těmi, kteří zemřeli ve válkách zbytečně a nesmyslně.

Odpusť pro své milosrdenství také těm,

kteří ve své slabosti a omylnosti ztratili život v boji za věci nespravedlivé.

Otevři své království spravedlnosti a pokoje všem nevinným obětem válek a násilí.

*Prosíme tě, Bože, vyslyš nás skrze našeho Pána Ježíše Krista,
neboť on jako první z těch, kdo zemřeli, vstal z mrtvých.*

Amen

Modlitba za mír

*Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou (žalm 27, 7)
Všemohoucí Bože, ty jsi dárce pokoje. Stojíme zde proto před tebou a prosíme:
Přispěj na pomoc světu, který je zasažen násilím, a daruj lidem mír.
Posiluj v srdcích všech, kteří mají zodpovědnost za tento svět,
odvahu bránit skutečnou spravedlnost, svobodu a důstojnost všech lidí.
Upevňuj odhodlání všech, kteří nasazují své síly v boji se zlem.
Uzdrav srdce mužů i žen, kteří zaslepeni nenávisť a sobectvím
neváhají použít násilí pro dosažení svých cílů.
Probuď v nás vnímavost pro trpící i ochotu jim pomáhat.
Nauč nás odpouštět těm, kteří se proti nám provinili,
a prosit za odpuštění ty, kterým jsme my sami ublížili.
Prosíme tě, Bože, vyslyš nás skrze našeho Pána Ježíše Krista,
neboť on nám otevřel cestu do tvého království pokoje.*

Amen

■ ■ ■ APOŠTOLÁT SEDMI SESTER

Před časem jsem narazil na informace o tomto zvláštním apoštolátu „Sedmi sester“. Vznikl – jako mnoho věcí – v USA, ale už se rozšířil i do Evropy.

Měl jsem v úmyslu o něm napsat už do minulého vydání našeho zpravodaje, které bylo zaměřené na adoraci. Ale nevádí – máme měsíc červen, zasvěcený Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, spolu se svátkem Božího těla. Třeba tedy někoho následující řádky osloví. Přeložil jsem základní informace přímo z webových stránek apoštolátu:

<https://sevensistersapostolate.org>

Na této adrese mohou případně zájemkyně nalézt další podrobné informace.

P. Karel

V roce 2010 Janette Howeová ucítila pobídku častěji a záměrně se modlit za svého faráře.

Jednoho dne při procházce Janette napadlo, že to nejmenší, co by mohla udělat, je obětovat za něj jednou týdně Svatou hodinu (hodinu strávenou před svatostánkem). Janette začala, aniž by se o tom Otci zmínila. Těšila se z pouhého obětování hodiny a důvěřovala, že Otec těží z milostí. Rozhodla se navštěvovat kapli ve čtvrtek, v den, kdy se slaví ustanovení Nejsvětější Eucharistie a kněžství, během mocné Hodiny Božího milosrdenství – v 15 hodin.

Janette vzpomíná, že téměř od začátku pociťovala nějaká rozptylování. Někdo, kdo zoufale potřeboval modlitbu, poslal e-mail těsně před tím, než odešla na Svatou hodinu, nebo cestou do kaple někdo zavolal se žádostí o modlitbu, nebo měla pocit, že přítel nebo člen rodiny by mohl využít milosti Svaté hodiny místo Otce. Nicméně věděla, že tato hodina je vyhrazena pro konkrétní účel. Modlila se cestou do kaple, nebo v kapli setrvala déle, aby pokryla tyto naléhavé úmysly. Po několika týdnech se rozvinul stálý rytmus modlitby a tyto hodiny se staly šťastně očekávanými hodinami týdne.

24. března 2011 při modlitbě Janette ve svém srdci slyšela slova „Sedm sester“. V domnění, že se přeslechla, sáhla do kabelky pro Korunku Sedmibolestné. Když se naklonila, aby z kabelky vzala sedmibolestný růženec, uslyšela jasněji slova „Sedm sester“. Nebyl to omyl. Se zavřenýma očima seděla v tichosti před Nejsvětější svátostí a čekala.

Po nějaké době Janette jasně vycítila, že Pán chce pozvat šest dalších žen – celkem tedy sedm, aby jednou denně obětovaly jednu Svatou hodinu za faráře, stejně jako ona. Jak uvažovala o takto rozmnožených milostech pro jejího faráře a také o vnitřním přínosu pro jeho přímluvce, cítila útěchu. Chápala, že během uplynulých týdnů byla sama žačkou školy přímluvné modlitby a teď jsou do stejné školy modlitby a oběti – a radosti – povolány i další!

O tom víkendů, před Nejsvětější svátostí, Duch svatý vtiskl Janette dvě konkrétní pravidla, týkající se přímluvné svaté hodiny: (1) Měla by být pouze za faráře a (2) měla by vyprošovat knězi prohloubení oddanosti naší Blahoslavené Matce.

Sedm žen

Skupina Sedmi sester začíná, když alespoň sedm žen odpoví na výzvu tohoto apoštolátu. Pokud se chce modlit tímto způsobem více než sedm žen, měla by být určena základní skupina sedmi, zatímco ostatní mohou být náhradnicemi, nebo mohou nabídnout další hodiny modlitby. Koordinátorka skupiny se nazývá Anchořeta (z řeckého slova anakhōrētēs – poustevnice).

Jeden kněz

Prvním příjemcem modliteb skupiny Sedmi sester by měl být jejich farář. Poté, co má farář angažovanou skupinu, mohou být vytvořeny další skupiny pro ostatní, jako je kaplan, kněz v důchodu, kněz sloužící mimo farnost nebo biskup.

Úmysl skupiny je tedy zaměřen spíše na úřad pastýře než na konkrétní osobu. Jinými slovy, skupina se za kněze modlí, dokud není přeložen. Pak se stává příjemcem těchto modliteb jeho nástupce. To nám pomáhá chránit se před nepřiměřenou náklonností k určitému knězi.

Jedna hodina, jeden den

Každá členka se zavazuje ke svaté hodině v jiný den v týdnu, čímž se pokryje celý týden. Závazek je pro ten konkrétní den. Sestra se může modlit kdykoli během tohoto „jejího“ dne. Pokud není schopna nabídnout svou svatou hodinu, musí si zajistit náhradníka a vysvětlit mu poslání apoštolátu. Náhradník nemusí být žena. Pokud se jí nepodaří zajistit náhradníka, měla by se obrátit s žádostí o pomoc na Anchořetu.

Nejsvětější eucharistie

Svatá hodina se ideálně modlí v přítomnosti Nejsvětější svátosti – buď v adorační kapli nebo před svatostánkem. Není ale omezena na farnost, již je sestra členkou. Může tak zůstat věrná svému závazku, i když třeba cestuje nebo když farnost nenabízí příležitost k adoraci nebo když je přístup do určitého kostela omezený.

Jeden rok

Tento velkorysý závazek jedné hodiny modlitby týdně je žádán po dobu jednoho roku. Může ale zůstat časově otevřený, pokud každá sestra rozliší potřebu pokračovat. Skupina může začít kdykoli během roku. Běžně trvá závazek od června do června, měsíce Nejsvětějšího Srdce. V ideálním případě by se samotná modlitba zasvěcení se tomuto závazku měla konat na Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Je vhodné, aby při tomto

zasvěcení byla přítomna celá skupina. Pokud je však pro členky nemožné se sejit, lze zasvěcení vykonat individuálně. Květen, měsíc Neposkvrněného Srdce, je obdobím rozlišování, zda se má pokračovat nebo ukončit stávající závazek.

Pokud někdo převezme pozici některé ze Sedmi sester mimo měsíc červen, může jí Anchoreta navrhnout zkrácenou nebo prodlouženou délku závazku. Například, pokud Sestra nemůže pokračovat déle než do března, může Anchoreta navrhnout nové sestře, aby se zavázala na 14 měsíců, místo na 12. Podobně, pokud je nová Sedmá sestra zajištěna v listopadu, může Anchoreta navrhnout, aby se zavázala až do příštího května a pak se rozhodla, jestli bude dál pokračovat.

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

V dnešním knižním okénku přinášíme tipy na zajímavé knihy, které vám o prázdninách mohou dělat společnost na výletech, dovolených i při odpočinku o vlahých letních večerech. Některé jsou něžné, jiné napínavé a drsné, a nechybí ani čtení pro děti, vhodné jako odměna za vysvědčení nebo dárek k prvnímu svatému přijímání. Všechny zmíněné knihy (a mnoho mnoho dalších!) si lze na prázdniny zapůjčit **do 26. června 2022 každou neděli** ve farní knihovně (první červnovou neděli ve farní kavárně).

Hledáte nějakou konkrétní knihu z oblasti křesťanské duchovní literatury? Na webových stránkách farnosti najdete online katalog, ve kterém lze vyhledat knihu, která by vás zajímala. Knižní fond pravidelně obohacujeme o novinky i prověřené a žádané tituly.

Cesta k online katalogu **na www.farnoststrasnice.cz** je následující:

Aktivity → Knihovna → Katalog

<http://www.farnoststrasnice.cz/aktivity.php?doc=katalog.php>

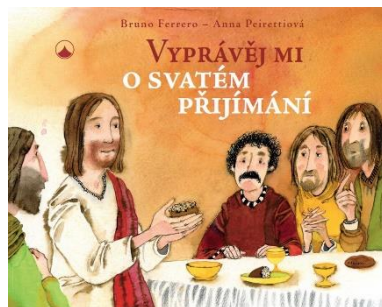
Krásné léto přeje knihovnice

■ Pro děti

Knížka známého salesiánského kněze a spisovatele *Bruna Ferrera* **Vyprávěj mi o svatém přijímání** obsahuje deset příběhů plných jídla, moudrosti, modliteb a rozjímání. A navíc i hrst dojemných okamžiků a trochu „ztrřestěných“ příběhů.

Bruno Ferrero chce děti, které se připravují na první svaté přijímání, ve své knize o svatém přijímání upoutat svými příběhy a přiblížit jim veliké tajemství eucharistie. Je to velká výzva, posuďte sami.

V zemi hranatých misek musela skončit slavnost, protože v restauraci došly ingredience na výrobu pizzy. A bez pořádné pizzy prostě v Itálii slavení není! Kouzelná víla ovšem pošle malého hochy s vědrem pro všechny důležité přísady. Úkol zní: *Naplň vědro všemi krásnými věcmi, které najdeš*. Nevěřili byste, z čeho se nakonec vařilo, co všechno posbíral! Zelený lísteček ze stromu, tryskání fontány, kousek západu slunce, dva oranžové obláčky, babiččina modlitba, dědečkovy pohledy, sametový pohled Lucčiných očí, červená rybička, psi

štěkání, pochvala od trochu unaveného tatínka a pusinky od maminky. Není divu, že vznikne ta největší a nejlepší pizza na světě.

V dalším příběhu mají rodiče trápení, protože jejich milovaný synek nechce růst. Cpu do něj dobroty a vitamíny horem dolem, z Afriky objednali žirafí mléko, ale klučík nepovyroste ani o píd'. A pak se něco stane. Tatínek s maminkou na svého syna pohlédnou s láskou a řeknou: „Jsi to nejkrásnější, co máme. Jsme moc šťastní, že tě máme.“ A z miminka jim náhle začne růst kluk jak buk. Růst mu pomůžou... rodičovská láskyplná slova.

V jiném příběhu spolu hovoří myš se zrnky obilí, nebo havran s prorokem Eliášem. A na konci každého příběhu „mluví stůl“. Slovy *Kdyby stůl mohl mluvit* je za každým příběhem uvozeno krátké zamyšlení. O jídle, stolování a setkávání, o lásce, Ježíši a eucharistii.

Jednotlivé příběhy jsou v tomto nevšedním menu jakousi polévkou. Polévky je hodně, ale nejste po ní ještě sytí a těšíte se, co přijde jako další chod. Zamyšlení za příběhem vás dosytí. A nechybí ani dezert na konec: krátká modlitba s větou rozvíjející každé zamyšlení.

Bruno Ferrero má dar svými příběhy bohatě sytit a hýčkat naše duše. Názvy jeho jiných knih mluví za vše: Příběhy pro potěchu duše. Květiny pro duši. Úsměvy pro duši. Balzám pro duši. Pohlazení pro duši. Hluboké myšlenky ukryté v krátkých příbězích umí chytout za srdce. A nasytit nás. A jelikož lidská duše potřebuje být sycena dobrými věcmi již od mala, myslí otec Ferrero také na děti. V Karmelitánském nakladatelství vyšly od něj pro děti už dvě knížky s názvem *Otče náš* a *Zdravas Maria*, ve kterých se chopil nelehkého úkolu – přiblížit dětem jednotlivá slova těchto modliteb. Stejně jako ve *Vyprávěj mi o svatém přijímání* pracuje s krátkými, výstižnými a moudrými příběhy. Najdeme zde příběhy podle skutečnosti, příběhy pohádkové, biblické i fantazijní – takové, které by se mohly někdy stát.

Pokud byste dětem chtěli s Brunem Ferrerem vyprávět i o dalších dobrodružstvích víry, můžete si s nimi číst i v nových knihách **Vyprávěj mi o Desateru** (KNA, 2021) nebo **Věřím... Vyprávěj mi o vyznání víry** (KNA, 2022).

Každá další kniha z pera tohoto autora je vždy více a více vymazlená. Všechny drží stejný formát a jsou doprovázeny jedinečnými ilustracemi slovenského výtvarníka Juraje Martišky. Dohromady tvoří unikátní celek, ke kterému se s dětmi budete rádi vracet.

■ Pro ženy

Hana Pinknerová: Jak poznám, že mě miluje (KNA, 2021)

Je vždycky milé číst, že Bůh je dobrý a že nás má rád. A že jsme pro Něj důležití právě takoví, jací jsme a kde se zrovna nacházíme. To je velký dar výjimečných lidí, že nás učí objevovat hodnotu ve všem, ve věcech velkých i malých, v druhých lidech i v nás samých. Autorka fejetonů pro ženy a novinky **Jak pozná, že mě miluje**, Hana Pinknerová, k tomu říká: „*V životě není malých úkolů. Všechno má v Božích očích význam. Dobře uvařit rýži a dobře napsat knihu. Dobře vychovat děti a dobře vytřít podlahu. Řídit školu a řídit autobus. Všechno vlastně přece děláme v konečném důsledku k Boží slávě.*“

I ve své nové knize nás autorka učí číst Boží vzkazy. Užít si Boží doteky. Svěřovat se do Jeho náruče, držet se Boha za ruku, se srdcem v Božím srdci, ale s nohama na zemi a rukama, které jsou tu pro pomoc druhým a pro obejmutí. obálka *Jak poznám...*

Do fejetonů Hany Pinknerové se vždy promítal právě každodenní život v Boží přítomnosti a všechny starosti a radosti, které prožívala jako manželka i matka. Jejími příběhy prostupuje citlivost a vnímavost přemýšlivé a vděčné ženy, jež nachází radost v maličkostech, objevuje kouzlo všednodennosti a pod Božím vedením kráčí radostně vstříc každému novému dni: *„Každý nový den беру jako osobní dárek Stvořitelův. Možná ráno vstávám tak nadšené proto, že se už nemůžu dočkat, co mi nachystal. Přece to nezmeškám! Dárky, ty já miluju.*

Fejetony brněnské spisovatelky a knihkupkyně Hany Pinknerové pěkně korespondovaly s obdobím, které jsem jako manželka a matka zrovna prožívala. Fejetony z knihy **Brusinky** jsem zobala ještě coby bezdětná. Tomu, co je napsáno v knize **Co Bůh šeptá maminkám**, jsem naslouchala již s miminkem v náručí. Její knihy **Jedno potěšení týdně** a **Další porci potěšení** jsem hledala v ten nejpotřebnější čas, když jsem na dlouhých dnech mateřské a rodičovské dovolené měla pocit, že pro samé povinnosti už žádná potěšení vidět neumím. Jednotlivé knihy mě provedly všemi etapami života manželky a matky – byly mi nevšedním průvodcem všedními dny během let, kdy jsem byla doma s dětmi, v časech rozhodování o nástupu zpět do zaměstnání (**To pravé místo**), i ve chvílích, kdy jsem se musela navždy rozloučit se svou maminkou (**Vůně prázdného pokoje**). V časech shonu a povinností (**Dvě minuty ticha**) i v obdobích klidu a spočinutí (**Život v tempu andante**).

Něžně silné texty Hany Pinknerové umí promlouvat do života a konkrétních situací mnoha žen. Umí pohladit po duši a mohou být milou odměnou za končící školní rok.

Clotilde Noël: Vypadlá z hnízda (nakladatelství Paulínky, 2021)

Mladí manželé Noělovi měli už šest vlastních dětí, když se rozhodli, že by si rádi osvojili nějaké opuštěné dítě s postižením. V květnu roku 2013, po dvouletém byrokratickém martyriu, si konečně mohli přivést domů „dauníka“ Marušku, která se záhy stala miláčkem celé rodiny. V jistém okamžiku Clotilde pocítila potřebu psát, pravidelně svěřovala veškeré to napínavé dění svému deníku. Tenkrát ji ani ve snu nenapadlo, že by někdy mohl vyjít knižně – hned v několika vydáních! – a že bude tak účinně rozšiřovat srdce svých čtenářů. *„Při četbě této knihy budete den po dni sledovat příběh našeho manželství a naší rodiny. Před osmi lety jsme učinili jistá rozhodnutí, jež nás dalece přesahují; už tehdy jsme však měli jistotu, že se máme vydat právě touto cestou. Naše jistota byla tehdy tak neochvějná, až to bylo zarážející – tím spíš, že osobně nepatřím k lidem, kteří nikdy o ničem nepochybují.*

Začala jsem psát něco na způsob lodního deníku. Až do Maruščina příchodu jsem si tam den za dnem zaznamenávala vše, co nás postupně vedlo až k dívence, jež se měla stát naším dítětem. Bylo to vůbec poprvé, co jsem se pustila do psaní, přičemž tato touha se ve mně zrodila zcela přirozeně. Jednoho „obyčejného“ pondělního večera jsem zkrátka otevřela sešit, aniž bych věděla, co se bude dít dál. Popadla jsem první pero, které mi přišlo pod ruku, a uprostřed drobků na kuchyňském stole a mezi papíry s básničkami našich starších dětí jsem se snažila uchopit pocity, jež se mě zmocňovaly, onen tok života, který se ve mně mocně vzdouval a kypěl. V tu chvíli se ten sešit pro mě stal jakousi jímkou, nádobou připravenou přijmout přemíru pocitů, které se draly na povrch.

Hustá mlha ustoupila a náš život začalo zalévat jakési neznámé světlo. Nekladla jsem si otázku, proč píšu, ani co budu dělat se sešity popsanými naším pří během, které se už začínaly kupit. Nepsala jsem „aby“, nepsala jsem ani „protože“. Psala jsem zcela přirozeně, bez jakéhokoli tlaku... Prostě jsem vzala pero, abych popsala jitřenku, která vzházela nad naším novým životem, jako to dělá malíř, když smáčí štětec v paletě barev, aby zachytil krásu toho, co vidí. Psala jsem z obavy, aby ten mocný proud proud života neupadl v zapomnění.“

■ Pro všechny dobrodruhy

Edice *Osudy* z produkce KNA nabízí téměř dvacet let dobrodružné, napínavé, dojemné i dechberoucí příběhy ze života výjimečných a inspirujících lidí. Jsou mezi nimi papežové, misionáři, manželky a matky, řeholníci, mladí lidé i prostí venkované... známé hvězdy katolického nebe i osoby světa téměř skryté. Všichni ovšem mají něco společného... pestrý, dobrodružný, v Bohu hluboce zakotvený život, který vydávali za druhé, někteří až k mučednické smrti. Byli to lidé chodící po této zemi, se svými starostmi, touhami a plány, kteří ovšem vždy kladli na první místo Boží vůli a druhého člověka, často tváří i tvář válkám, nemocem, totalitním systémům, vlastním slabostem i samotné smrti. A v mnohém případě osoby aspirující na přívlastek “svatý”.

Při pohledu do církevního kalendária se může zdát, že svatost byla otázkou starověku a středověku a v novodobých dějinách “aby světce pohledal”. Není tomu ovšem tak a edice *Osudy* přináší optimistické ohlédnutí i za dvacátým stoletím, ve kterém se také rodí svatí. Beatifikační procesy jsou dlouhodobou záležitostí, ale už jejich započítí či plánování vždy hovoří o velikosti člověka a hloubce jeho víry.

Gereon Goldmann: Ve stínu Všemocného (KNA, 2021)

Nevšední svědectví o lidské odvaze i síle modlitby, o lásce k životu i Boží ochraně, zasazené do nelítostných bojů druhé světové války přináší svědectví německého franťákana.

Velmi komunikativní bratr Gereon chtěl být řeholníkem, ale za zvláštních okolností se dostal k jednotkám SS. Zde nezapřel svou víru a chráněn obávanou uniformou se zapojil do distribuce protinacistických letáků i přípravy atentátu na Hitlera. Jako sanitář wehrmachtu prošel boji v Rusku, Francii a Itálii – bez jediného výstřelu, zato s řadou vyznamenání za záchranu životů svých spolubojovníků. Papež mu dal výjimku, aby se mohl stát knězem ještě před studiem teologie. Své působení zahájil v táboře uvězněných německých důstojníků, kde vládl nacistický fanatismus, korupce, násilí a hlad. Po půlroce od jeho příchodu

byly na vánoční mši stovky vojáků...

I když stál mnohokrát v přední frontové linii i před vojenskými soudy, vždy přežil. Sám to přisuzoval nepřetržitým modlitbám stovek lidí, které poznal a kteří doprovázeli jeho pouť bojišti a zajateckými tábory. Po válce dostudoval teologii a čtyřicet let působil jako misionář v Japonsku – což byl jeho dávný sen.

Osud Gereona Goldmanna je neuvěřitelný, strhující, plný zdánlivě nepochopitelných náhod, v nichž nakonec vítězí dobro nad zlem, Boží milost nad všudypřítomnou smrtí.

Fascinující příběh německého vojáka – student teologie v předních bojových liniích!

(recenze Jana Hofírka)

Memoárová literatura z období 2. světové války má celou řadu podob. Jednou z nich jsou vzpomínky vojáků wehrmachtu na jejich bojové nasazení, především během tažení proti Sovětskému svazu. Mnohé z těchto knih jsem četl a následně recenzoval a mohu konstatovat, že společným rysem většiny z nich je snaha autorů o popření osobní viny za zvěrstva, k nimž na východní frontě v masovém měřítku docházelo. Z psychologického hlediska to snad lze pochopit, současně je ale nezpochybnitelné, že ulevit vlastnímu svědomí za cenu zkreslování či dokonce zatajování prokazatelných faktů se nedá nijak omluvit. Když se v Německu (bohužel až několik desetiletí po válce) tamní odborníci začali zabývat rolí armády v Třetí říši, brzy přišli k závěru, že do té doby oficiálně propagovaná doktrína o „čestně bojujícím wehrmachtu“ (přičemž válečné zločiny páchali pouze příslušníci tzv. Einsatzgruppen za frontovou linií) není ničím jiným než mýtem, naprosto se rozcházejícím s historickou pravdou.

Kniha *Ve stínu Všemocného* sice rovněž patří do zmíněného literárního žánru, zároveň je však evidentní, že v něm zaujímá výjimečné postavení. Gereon Goldmann je totiž povolán do armády během studia teologie jako člen františkánského řádu a po mnoha peripetiích (nějakou dobu je dokonce členem SS!) se ocitá jako sanitář na různých bojištích, včetně východní fronty. Projevuje mimořádnou statečnost a za záchranu životů svých raněných spolubojovníků je mnohokrát vyznamenán. Svou vírou se nijak netají, naopak ji dává (často za dramatických okolností) svému okolí jasně najevo. Když čteme, čím vším si během svého válečného působení prošel, skoro se ani nechce věřit, že to může být pravda. Nemáme ovšem sebemenší důvod mu nevěřit – ostatně některé zážitky naplňují úžasem i jeho samotného...

I když to v ní není explicitně zmíněno, knihou se jako červená nit vine hledání odpovědi na otázku, zda a nakolik může křesťan spolupracovat s bezbožeckým režimem, který navíc vede dobovačské války. Autor knihy *Ve stínu Všemocného* si toto morální dilema vyřešil tak, že odmítl přímou účast na bojových operacích a snažil se v rámci možností „konat dobro“. Pozorný čtenář si ale nemůže nevšimnout, že takové rozhodnutí je značně alibistické, neboť ani při nejlepší vůli není možné projít válečným běsněním s čistými rukama a svědomím. Gereon Goldmann např. popisuje situaci, kdy prchá z obklíčení na korbě vozidla, pod jehož pásy nacházejí smrt ranění, ležící bezmocně na cestě. Jindy navštěvuje koncentrační tábor v Dachau a je zděšen hrůzami, které se tam dějí – a přesto je pro něj Německo pod vládou nacistů „vlastí“.

Přesné statistiky patrně neexistují, uvádí se však, že narukovat do wehrmachtu a účastnit se Hitlerových dobovačských válek odmítlo asi 20 000 německých mužů. Naprostá většina z nich skončila na popravišti, přičemž jedním z nich byl Franz Jägerstätter. Zmiňuji jej proto, že o jeho zásadovém postoji vůči nacismu před časem vyšla (a to rovněž v Karmelitánském nakladatelství v edici *Osudy*) kniha s názvem *Sedlák proti Hitlerovi*.

Kniha *Ve stínu Všemocného* je bezesporu fascinujícím svědectvím o pozoruhodném osudu člověka, který si zvolil originální „strategii přežití“ v totalitním režimu. Názor na to, nakolik se mu to zdařilo, si jistě udělá každý čtenář sám. Za sebe mohu říct, že podobně napínavý a dramatickými událostmi doslova nabitý příběh německého vojáka za 2. světové

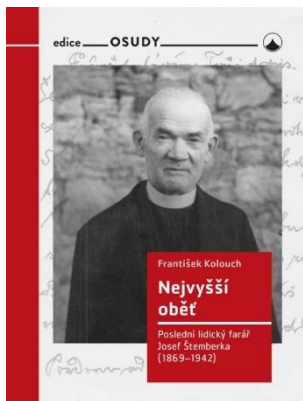

války jsem snad ještě nečetl. Jsem přesvědčen, že podobně silné pocity z četby budou mít všichni, kdo po této výjimečné knize sáhnou!

<https://kniznirecenzeetc.blogspot.com/2022/02/gereon-goldmann-ve-stinu-vsemocneho.html>

František Kolouch: Nejvyšší oběť – Poslední lidický farář Josef Štemberka (KNA 2022)

Červenec 2018: *Připravuje se kniha o životě a mučednické smrti lidického faráře Josefa Štemberky. Podílet se na ní můžete i vy.* Arcibiskupství pražské ve spolupráci s historikem Františkem Kolouchem připravuje knihu o životě a mučednické smrti Josefa Štemberky. Biografie bude vydána k 80. výročí mučednické smrti tohoto posledního lidického faráře... Začíná sběr materiálů, zpracovávání archivních pramenů či komunikace s pamětníky.

Očima historika Jaroslava Šebka

„Podle sčítání lidu z roku 1930 žilo v Lidicích 446 obyvatel, z nichž bylo 351 římských katolíků, 44 bez vyznání a 43 československého vyznání. Duchovní život se zde však příliš nerozvíjel. Přes problémy, které z postupující sekularizace této oblasti vyplývaly, těšil se P. Štemberka podle dobových i poválečných svědectví ve vesnici poměrně velké autoritě (o tom svědčí i jeho vliv na farníky v době před popravou 10. 6. 1942). Aktivně se účastnil místního kulturního i veřejného života. Oblibu si získal také svým přísným, až asketickým způsobem života, osobní hlubokou zbožností a svědomitým plněním svých povinností. Do osudu vesnice i faráře Josefa Štemberky tragicky zasáhl sled událostí po úspěšném atentátu na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha na přelomu května a června 1942. K prvním prohlídkám v Lidicích došlo na základě udání továrníka Pály ze Slaného ještě několik dní před vlastní tragédií. Dne 4. června byla v Lidicích zatčena rodina Josefa Horáka a Josefa Stříbrného a proběhla prohlídka fary. Dobová publikace se zmiňuje o tom, že jeden z gestapáků chtěl dokonce P. Štemberku tehdy zastřelit (doslovně měl říci: „Já toho černého zastřelím“). Po těchto razířích nastalo v obci určité uklidnění. Přestože P. Štemberka jistě po těchto zkušenostech tušil určité nebezpečí, odmítl z vesnice odjet. Poválečná publikace k tomu doslova uvádí: „Farář Štemberka skládal 9. června 1942 zkoušku z němčiny na Kladně – jako jiní kněží a veřejní zaměstnanci – a vrátil se s jiným knězem. Cestou byl znepokojen a projevil v řeči obavy, že pro jeho osadu přijdou věci zlé“.

V noci z 9. na 10. června byla obec neprodyšně obklíčena a obyvatelé vyhnáni ze svých domovů, ženy a děti odděleny od všech dospělých mužů. Tehdy proběhl také případ lidické fary. Nacisté přitom odcizili bohoslužebné předměty (monstrance, dva kalichy a kostelní zlato ad.). Při prohlídkách fary byly ukradeny také matriky. Farář Štemberka byl zároveň brutálně napaden a zkopán přítomnými členy nacistických represivních složek (pravděpodobně z toho důvodu, že se pokoušel intervenovat ve prospěch svých spoluobčanů), především příslušníkem kladenského Gestapa Maxem Roztockem (1912-86). Rostock jej také osobně odvedl do Horákova statku. Přítomní členové Gestapa ho také zde soustavně zesměšňovali. Muži byli brzy ráno nahnáni do sklepa Horákova statku. Od brzkých ranních hodin byli po deseti vyváděni ven, kde byli zastřeleni popravčí četou. Řada svědectví,

včetně po válce zatčených a vyslýchaných příslušníků Gestapa i SD, se shoduje na tom, že P. Štemberka zůstal do poslední chvíle se svými farníky, dodával jim odvalu, modlil se s nimi a morálně je povzbuzoval v této mezní lidské situaci (všichni lidičtí byli odsouzeni k smrti bez jakéhokoli soudního rozhodnutí). Muži proto odcházeli na popravu klidně a důstojně, „zpřímá s hlavami vzhůru a dívali se upřeně do namířených hlavních pušek, aniž by někdo z nich pronesl slova“. Jak také vzpomínají očití svědci, až na jedinou výjimku také neprosil nikdo své vrahy o milost. Očitý svědek z řad zaměstnanců Gestapa po válce tvrdil, že „to farář udělal dobře a díky jeho modlitbám a požehnáním šli muži jako ovce na porážku“, přičemž byla opět duchovní služba faráře Štemberky nacisty zesměšňována. Na zahradě Horákova statku bylo ráno a dopoledne 10. 6. 1942 popraveno 173 lidických mužů, mezi nimi také P. Štemberka, který byl před popravčí četou odveden mezi posledními. Po skončení vraždění byla obec srovnána se zemí a zničen také barokní kostel sv. Martina společně s farou.“

Kniha *Nejvyšší oběť* historika Františka Koloucha je prvním podrobným životopisem posledního lidického kněze Josefa Štemberky. Na pozadí a v kontextu tehdejších událostí přibližuje jeho život. Opírá se přitom o archivní materiály i svědectví pamětníků a snaží se vyvrátit některé zažitě představy i lidové legendy o jeho životě. Je to zároveň první kniha, která díky dlouholeté službě P. Štemberky v Lidicích mapuje historii této vsi od roku 1909.

„Rád bych vyjádřil poděkování autorovi této publikace Františku Kolouchovi. Díky jeho náročné a pilné práci se nám dostává do rukou životopis P. Josefa Štemberky, který se stane podkladem pro odbornou práci beatifikačního tribunálu.“ Dominik kardinál Duka OP

Karmelitánské nakladatelství si Vás společně s Arcibiskupstvím pražským dovoluje pozvat na **prezentaci knihy**, která se uskuteční 7. června od 16 hodin v Brožíkově sále Staroměstské radnice v Praze.

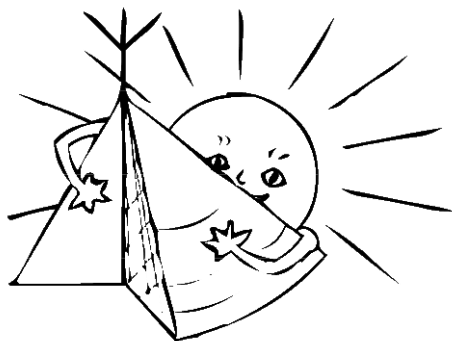
Kniha bude též uvedena na Veletrhu Svět knihy v Praze, kde se v sobotu 11. června od 14 hodin můžete setkat s jejím autorem Františkem Kolouchem.

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

když se slaví Svatodušní svátky, je už skoro léto a na obzoru prázdniny. Jenže prázdniny od Pána Boha nejdou. Ani Pán Bůh si od nás nedává prázdniny. I když by si je někdy zasloužil. To by ale nebyl dobrý nápad, že?

V Izraeli se původně Svatodušní svátky nazývaly svátkem Stánků. Na památku putování Izraelitů pouští z Egypta do Zaslíbené země. Spali ve stanech, proto svátek Stánků.

Připomíná se, že Mojžíš na hoře Sinaj dostal od Hospodina kamenné desky Desatera. To abychom věděli, jak se mít rádi, jak správně a hezky se chovat k Bohu, k ostatním lidem i sami k sobě.

Pán Ježíš deset přikázání zjednodušil na dvě Prikázání lásky. První je toto: „Miluj Hospodina, Boha svého z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!“ Druhé pak je toto: „Miluj svého bližního jako sám sebe!“ píše evangelista Marek (12, 29-30). Po svém zmrtvýchvstání Ježíš dodal: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás,“ to píše zase Jan (13,34). Ježíš nás má tolik rád, že za nás položil život.

Všechno důležité, co Pán Ježíš učil a říkal, zapsali evangelisté a najdeme je v Bibli v Novém Zákoně. Bylo by dobré si každý den kousek přečíst.

Nakladatelství Paulínky vydalo malou knížku Evangelium do kapsy (paulinky.cz). Opravdu, knížka je tak malá, že se vejde do kapsy. Můžete ji všude nosit. Každý den i o prázdninách si nezapomeňte kousek přečíst a přemýšlet, co nám tím chce Pán Ježíš říci, co nám radí. Někomu stačí nedělní evangelium na celý týden. Kdo Evangelium nemá, může si ho zakoupit v kostele u kropenek za 39 korun.

I náš kostel má tvar stanu. Putujeme do nebe za Ježíšem, kam nás při svém nanebevstoupení pozval.

Děti, přeji vám pěkné prázdninové putování a nezapomeňte, že Ježíš je stále s námi, budme i my s ním :))

Ahoj Lída

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Pouť k Pražskému Jezulátku

V pondělí **13. června** na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel sloužit děkovnou mši svatou. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50 před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici. Po mši svaté dostanou děti, které chodí na náboženství, vysvědčení. Doprovod dětí od strašnické fary a zpět bude zajištěn.

■ Letní farní tábor

Od pondělí 1. do pátku 12. srpna 2022 proběhne jubilejní 20. letní tábor. Letos vyrazíme do kláštera v Zásrukách. Nabízíme krásné místo a kopu zážitků.

Přihlášky najdete na nástěnkách nebo na farním webu.

■ Malá Kalča

Líbí se Vám hudební doprovod během dětské mše sv. a chtěli byste se přidat? Obrátte se na Olgu Nejedlou (721 728 875). Přivítáme děti každého věku. Zkoušky probíhají dle individuální dohody.

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2022/2023

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření, osobní rozhovor s knězem	půl hodiny přede mši sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	v pondělí po mši sv.	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	v pondělí po mši sv.	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné včas dojednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30	
Dětská schola (Malá Kalča)	zkoušky dle individuální dohody	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 12.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Modlitba k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

*Nejsvětější Srdce Ježíšovo, prameni všeho dobra,
klaním se Ti, věřím v Tebe, doufám v Tebe,
miluji Tě a lituji všech svých hříchů.*

*Věnuji Ti své ubohé srdce.
Učiň je pokorným, trpělivým, čistým
a ve všem podle Tvého přání.*

*Dej, ó dobrý Ježíši, abych žil(a) v Tobě a Ty ve mně.
Ochraňuj mě v nebezpečích,
těš mne ve strastech a žalech
a dopřej mi zdraví těla.*

*Prosím o Tvé požehnání pro všechny mé práce
a o milost svaté smrti. Amen*

Modli se tuto modlitbu věrně ráno, večer, přes den, též, když přijdeš do kostela a po svatém přijímání. Modli se rád(a), pomalu, a zbožně a budeš našemu Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu stále blíží. Svaté Srdce Ježíšovo je pro nás lidi pramenem lásky Boha Otce, Syna i Ducha svatého. Pán si přeje, aby se tuto modlitbu modlili všichni lidé na zemi.

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz